

De handelsagent maakte als gevolg van deze stopzetting een geding aanhangig voor de rechtbank van koophandel te Brussel met het verzoek de kredietinstelling en de verzekeringsinstelling – afzonderlijk of *in solidum* – te horen veroordelen tot (1) de betaling van een opzeggingsvergoeding en een uitwinningsvergoeding wegens het verbreken van de verzekeringsagentuurovereenkomst, (2) van een bijkomende schadevergoeding en (3) van de provisies met betrekking tot de na het einde van die agentuurovereenkomst gesloten zaken. Deze vordering werd afgewezen, waarop de handelsagent hoger beroep instelde bij het hof van beroep te Brussel, die een prejudiciële beslissing verzocht betreffende de uitlegging van artikel 17, 2. van richtlijn nr. 86/653/EG, zoals omgezet in artikel 20 van de wet van 13 april 1995 betreffende de handelsagentuurovereenkomst (intussen opgenomen in Boek X, Titel 1 WER). Betreffende de prejudiciële vragen besloot het Hof van Justitie dat:

- 1) artikel 17, 2. van richtlijn nr. 86/653/EEG zo moet worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling waarin is bepaald dat de handelsagent bij de beëindiging van de agentuurovereenkomst *zowel* recht heeft op een klantenvergoeding van maximaal een jaar beloning als op een bijkomende schadevergoeding, wanneer die klantenvergoeding de werkelijk geleden schade niet volledig dekt, voor zover een dergelijke regeling er niet toe leidt dat de agent tweemaal een vergoeding ontvangt voor het verlies van de provisies door de stopzetting van die overeenkomst; en
- 2) artikel 17, 2. van richtlijn nr. 86/653/EEG zo moet worden uitgelegd dat voor de toekenning van schadevergoeding niet vereist is dat een aan de principaal toerekenbare fout wordt aangetoond die in oorzakelijk verband staat met de beweerde schade, maar wel dat de beweerde schade verschilt van de door de klantenvergoeding vergoede schade.

R.F. en J.D.

3. VENNOOTSCHAPSRECHT/DROIT DES SOCIÉTÉS

*David Haex & Tonya Aelbrecht*⁵²

Wetgeving/Législation

Wet van 6 juni 2016 tot wijziging van het Wetboek van economisch recht wat uittreksels uit de Kruispuntbank van Ondernemingen betreft (BS 21 juni 2016)

ONDERNEMING

Kruispuntbank van Ondernemingen

⁵² Advocaten te Brussel.

ENTREPRISE

Banque-Carrefour des Entreprises

Artikel III.35 van het Wetboek van economisch recht betreffende de talen waarin een uittreksel van de Kruispuntbank van Ondernemingen kan worden afgeleverd, werd gewijzigd bij de wet van 6 juni 2016. Naast de mogelijkheid om een uittreksel van een vennootschap op te vragen in één van de drie officiële landstalen, kan in de toekomst ook op uitdrukkelijk verzoek een Engelse versie afgeleverd worden.

De wet treedt in werking op 10 juni 2017, tenzij de inwerkingtreding bij KB zou worden vervroegd.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 10 maart 2016

Zaak: C.14.0399.N

BOEKHOUDING

Boekhouding van rechtspersonen – Algemeen – Beginnelen

COMPTABILITÉ

Comptabilité des personnes morales – Généralités – Principes

De belastingaangifte, daarbij inbegrepen de jaarrekeningen, door een vennootschap is in principe bindend en kan niet meer gewijzigd worden. Tot nu toe werd enkel in beperkte gevallen een uitzondering gemaakt. Wanneer bijvoorbeeld per vergissing een verkeerd bedrag door een schrijffout werd ingevuld (louter materiële vergissing), dan is het toegestaan om binnen de wettelijke bezwaartermijn deze vergissing recht te zetten. Een bepaalde post niet invullen, of een bedrag onder een verkeerde post zetten vergt echter een beoordelingsmoment en werd traditioneel als definitief beschouwd.

Het Hof van Cassatie heeft in zijn arrest van 10 maart 2016 het standpunt ingenomen dat wanneer een aangifte steunt op een met het boekhoudrecht strijdige boeking en dit leidt tot de vestiging van een wettelijke niet verschuldigde belasting, de belastingplichtige hiertegen kan opkomen zolang de bezwaartermijn niet is verstreken. Ook al is de onjuiste boeking het gevolg van een bewuste beslissing.

Slechts wanneer het boekhoudrecht aan de belastingplichtige een beoordelingsmarge laat en de belastingplichtige binnen dit wettelijk kader een beleidsbeslissing neemt, kan op de gemaakte keuze niet worden teruggekomen. Boeking en waarderingen die het gevolg zijn van een eerder genomen beleidsbeslissing zijn bijgevolg definitief, ook al blijken zij achteraf onoordeelkundig of lichtzinnig te zijn genomen.